

Dosar nr.4837/2/2014

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI-SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3276
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 02.12.2014
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: HORAȚIU PĂTRAȘCU
GREFIER: ELENA SUZANA MUTU

Pe rol se află soluționarea cererii în contencios administrativ și fiscal formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul CĂLINA GHEORGHE**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității - OUG nr. 24/2008”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul, prin consilier juridic [REDACTAT] -cu delegație la fila 7 din dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții faptul că la data de 24.11.2014, prin serviciul registratură, pârâtul a depus concluzii scrise, într-un exemplar, după care,

La interpelarea Curții, consilierul juridic al reclamantului arată că nu mai are alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilierul juridic al reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, considerând îndeplinite condițiile pentru stabilirea calității de lucrător al securității în cazul pârâtului, care în perioada 1980-1984 a avut calitatea de subofițer la postul de miliție Dragomirești – Inspectoratul Județean Dâmbovița și în această calitate a desfășurat activități prin care a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Curtea declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București Secția VIII Contencios administrativ și fiscal Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței să constate că pârâtul Călina Gheorghe a avut calitatea de lucrător al Securității.

În motivarea acțiunii se arată că prin cererea nr. P 1432/06/26.05.2009, adresată C.N.S.A.S. de către domnul ██████████, se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul au avut acces în temeiul art. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul nr. I 234538 (cotă C.N.S.A.S.) accesat în temeiul legii de către ██████████ pârâtul a întocmit documente ce figurează la filele 21, 23, 26, 31, 32, 33, 35. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1949/26.07.2013, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, domnul Călina Gheorghe, având gradul de plutonier major în cadrul Inspectoratului Județean Dâmbovița, Postul de Miliție Dragomirești (1980, 1981, 1982, 1984), a participat activ la supravegherea informativă a unui pensionar, semnalat Securității pentru „memorii și reclamații adresate” „atât unor ambasade străine, cât și organelor locale și centrale de partid și de stat”, angajându-se în „discuții cu conținut dușmănos la adresa politicii partidului și statului privind nivelul de trai din țara noastră și activitatea unor persoane din conducerea de partid și de stat”.

Astfel, pârâtul a dirijat surse din legătura personală a domniei sale să obțină informații privind viața privată a urmăritului, precum și despre afirmațiile acestuia, după cum urmează:

- „Să urmărească în continuare activitatea obiectivului, relații, deplasări, comentarii; Dacă are Influență în rândul cetățenilor/.../”;
- „Să vadă în continuare activitatea și comportarea elementului; Discuții, comentarii, legături, deplasări”;
- „Informatorul a primit ca sarcină dacă elementul inițiază, pune la cale membrii cooperatori să nu mai muncească; Relațiile și comentariile ce le mai face”;
- „Să urmărească dacă face comentarii dușmănoase; Dacă audiază anumite posturi de radio străine”;
- „Să urmărească dacă mai face unele comentarii sau propagandă dușmănoasă”;
- „Să urmărească în continuare activitatea elementului, relații, comentarii; Față de ce persoane face asemenea comentarii sau alte comentarii”.

Din documentele de mai sus se poate observa implicarea ofițerului în acțiunea informativă deschisă asupra titularului dosarului invocat anterior. Important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Precizează reclamanul că definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară.

Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Ca atare, reclamantul susține că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngrădirea drepturilor s-a produs în momentul în care ofițerul a dirijat surse informative în intimitatea persoanelor urmărite, să furnizeze informații despre comentariile și legăturile acestora. "

În concluzie, activitățile desfășurate de către domnul Călina Gheorghe, în calitate de angajat al fostului Minister de Interne, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice;

- dreptul la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, reclamantul consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

În probațiune, reclamantul a solicitat încuviințarea dovezii cu înscrisuri.

Pârâtul a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

În apărare, pârâtul arată că acțiunea de față face o greșită aplicație a dispozițiilor art.7 alin. 1, art.8 lit. a raportate la cele ale art.2 lit. a din OUG nr.24/2008, asimilând actele și mijloacele efectuate, respectiv utilizate în mod profesional, în scopul culegerii de informații interesând ordinea publică, securitatea internă și siguranța națională cu „activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului” (art. 8 lit. a citat)

În examinarea elementelor și împrejurărilor ce ar putea justifica constatarea în persoana pârâtului, a calității de lucrător al securității în sensul textului citat, este esențial să se rețină că activitățile ce i se reproșează ca având drept efect suprimarea sau îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, au fost exercitate în calitate de subofițer, șef al postului de miliție Dragomirești, cu atribuțiuni pe linie de securitate în mediu rural, conform Legii 21/1969 privind organizarea și funcționarea Miliției și a Hotărârii Consiliului de ministri nr.457 / 1972, B.P. fiind urmărit la ordinul și sub controlul ofițerului de securitate cu atribuțiuni în sector, ca fost membru legionar capabil de acțiuni extremiste.

Activitățile de combatere a extremismului sub orice formă, lesne de înțeles, au aceleași rațiuni și paternitate pentru orice stat, indiferent de regimul politic care îl administrează. Rațiunile respective, fie ca se numesc „de stat”, „superioare”, „justificative” etc., justifică efectuarea unor acte și utilizarea unor mijloace, metode care îngrădesc drepturi și libertăți fundamentale ale omului, cu deosebire acelea interesând viața intimă, familială și privată, inviolabilitatea domiciliului și secretul corespondenței.

Este de remarcat că efectuarea acestor acte și utilizarea acestor mijloace a fost reglementată normativ la aproape 9 luni de zile de la adoptarea prin referendumul din 08.decembrie.1990 a noii Constituții a României post-decembriste (Legea nr.51/1991 privind siguranța Națională a României).

Se poate susține, incontestabil, că timp de aproape 9 luni de zile de la adoptarea Noii Constituții și un an și 8 luni de la căderea regimului totalitar, serviciile de informații, inclusiv Serviciul Român de Informații, înființat prin Decretul Consiliului provizoriu de Uniune Națională din 29 Martie 1990 au efectuat acte și utilizat mijloace sau metode care au îngrădit drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Acele acte și mijloace fie că erau denumite „metode specifice folosite în activitatea informativ-operativă de securitate” conform art.7 din instrucțiunile nr.00190/1987 privind organizarea și desfășurarea activității informativ-operative fie că sunt numite „acte în scopul culegerii de informații” art.13 alin. 1 din Legea nr.51/1991, rezidă în esență în aceleași tehnici și metode, universale pentru activitatea de securitate, fie și în mediul rural.

Astfel, dacă Instrucțiunile nr.D-00190/1987 citate enumerau ca principale „metode specifice folosite în activitatea informativ-operativă de securitate”: „legenda informativă, combinația informativă, infiltrarea informatorului (sau a ofițerului), pătrunderea secretă, percheziția secretă, dezinformarea, jocul operativ, cercetarea informativă” -art.7

Legea 51/1991 a siguranței naționale enumera „ca acte în scopul culegerii de informații”: „interceptarea comunicațiilor, căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiectiv, ridicarea sau repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin, cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee, instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse”- art.13 alin. 1

Comparând cele două formulări redate, nu este exclus ca „un specialist în culegerea de informații” să aprecieze în mod deosebit calitatea „metodelor specifice și stilul definirii acestora din formularea dată de instrucțiunile amintite.

Singura diferență relevantă între cele două reglementări care interesează două regimuri politice de neconciliat, este condiționarea lor, în actualul regim, de autorizația procurorului.

Abilitatea procurorului de a emite mandatul de autorizare respectiv este, oricum, un rabat de la protecția drepturilor și libertăților fundamentale mai sus citate, întrucât în considerația acestuia, în cazul faptelor de calificare penală se cere autorizarea din partea judecătorului.

Dar, evident că procedura de autorizare la care ne referim, chiar dacă ar fi fost dată în competența procurorului și sub constituția de la 1865, ca și astăzi, ar fi fost la fel de lejeră.

Diferența de tratament în privința activităților de informație ale securității, între reglementarea ante-decembristă și reglementarea post-decembristă, nu poate fi imputată pârâtului.

Dar, este remarcabil că și actuala reglementare este interesată de actele de conduită în considerația cărora pârâtul a luat și întreprins măsurile ce i se impută.

Astfel, potrivit art.3 lit. h și i din Legea nr.51/1991 „inițierea, organizare, săvârșirea sau sprijinirea în orice mod a acțiunilor... de orice altă natură rasiste, antisemite ... precum și incitarea la fapte ce pot ordina statului de drept" (lit. h) precum și „inițierea sau sprijinirea în orice mod a oricăror activități îl constituie săvârșirea de asemenea fapte" (lit. i) sunt calificate ca „amenințări la adresa siguranței naționale a României" art.3 alin 1 fraza 1-a.

De asemenea, ca și în defunctul regim totalitar, în actuala reglementare dată, activitatea de combatere a extremismului de orice fel, se află cu prioritate în atenția legiuitorului, sporind în prezent preocuparea permanentă pentru prevenirea acestui fenomen extrem de periculos.

Examinând Nota de constatare, prin aprobarea căruia CNSAS a dispus introducerea acțiunii de față, se constată indubitabil că măsurile imputate pârâtului, au fost motivate de ilicitul contra siguranței naționale și contra ordinii de drept sunt justificate de Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României.

Astfel, în cazul dosarului 1234538 - titular BP, măsurile întreprinse în calitate de șef de post Miliție Dragomirești, au fost justificate de calitatea acestuia de fost membru legionar, lucrat în problema legionară, fiind semnalat ca un element violent, preocupat permanent de acțiuni potrivnice ordinii publice și securității interne, acțiuni la care încerca permanent să atragă și alte persoane, conduită deplin dovedită prin utilizarea acelor măsuri ca „metode specifice folosite în activitatea informativ-operativă de securitate".

Precizează pârâtul faptul că BP a fost un element violent predispus la infracțiuni cu violență, iar în perioada urmăririi sale s-a stabilit că .

. De asemenea a furat unui angajat al poștei o sumă importantă de bani, săvârșind și alte fapte cu caracter penal.

Informațiile obținute în caz, dar și pe linia muncii de poliția i-au dat pârâtului posibilitatea să prevină multe alte fapte infracționale ale lui BP.

Cele 7 informații selecționate de CNSAS nu reliefează în întregime activitatea lui BP și consideră pârâtul că sunt dirijate pentru ca împotriva sa să se ia o hotărâre nemeritată.

În concluzie, pârâtul afirmă că acțiunea este nefondată.

Analizând actele și lucrările dosarului curtea constată întemeiată acțiunea de față și în consecință, constată că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității.

Pentru a hotărî astfel, curtea ia act că verificarea pârâtului a avut ca temei legal cererea nr. P 1432/06/26.05.2009, adresată C.N.S.A.S. de către domnul prin care, în temeiul art. 1 alin. (7) și (8) din O.U.G. nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, se solicita verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 234538 (cotă C.N.S.A.S.), context în care procedura desfășurată de instituția reclamantă este legală.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, legiuitorul stabilește în cuprinsul cerințele ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru reținerea acestei calități, respectiv:

a) în perioada 1945-1989, să fi avut calitatea de ofițer/subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, condiție îndeplinită, raportat la prevederile Legii nr. 21 din 1969 privind organizarea și funcționarea Miliției,

coroborate cu cele ale Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 457 din 26 aprilie 1972, ce statuează că organele de Miliție aveau, în mediul rural, atribuții pe linia muncii de Securitate;

b) în calitatea menționată la pct. a), să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Documentele semnate olograf în dosarul fond informativ nr. I 234538 atestă fără dubiu faptul că domnul Călina Gheorghe, în calitate de plutonier major în cadrul Inspectoratului Județean Dâmbovița, Postul de Miliție Dragomirești, a contribuit în mod direct la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă desfășurată de organele de Securitate asupra titularului acestui dosar.

Este de observat că pârâtul nu neagă calitatea pe care avut-o, însă arată că a contribuit la urmărirea titularului dosarului, acționând prin stricta respectare a legilor în vigoare la acea dată, fără a depăși competențele ce îi reveneau și respectând ordinele primite.

În aceeași ordine de idei, este de subliniat că urmărirea informativă a titularului _____ a pornit de la faptul că era semnalat pentru „memorii și reclamații adresate” „atât unor ambasade străine, cât și organelor locale și centrale de partid și de stat” și care se angaja „în discuții cu conținut dușmănos la adresa politicii partidului și statului privind nivelul de trai din țara noastră și activitatea unor persoane din conducerea de partid și de stat”.

De altfel, rezultă din documentul identificat în dosarul nr. I 234538 (cotă C.N.S.A.S.), pârâtul a instruit și dirijat sursele „MIHAI”, „VICTOR”, „COMȘA” și „VIOREL” să obțină informații privind viața privată a urmăritului, precum și despre afirmațiile acestuia, astfel:

„Să urmărească în continuare activitatea obiectivului, relații, deplasări, comentarii; Dacă are influență în rândul cetățenilor/.../”;

„Să vadă în continuare activitatea și comportarea elementului; Discuții, comentarii, legături, deplasări”;

„Informatorul a primit ca sarcină dacă elementul inițiază, pune la cale membrii cooperatori să nu mai muncească; Relațiile și comentariile ce le mai face”;

„Să urmărească dacă face comentarii dușmănoase; Dacă audiază anumite posturi de radio străine”;

„Să urmărească dacă mai face unele comentarii sau propagandă dușmănoasă”;

„Să urmărească în continuare activitatea elementului, relații, comentarii; Față de ce persoane face asemenea comentarii sau alte comentarii”.

În raport de aceste aspecte este evident că măsurile de urmărire informativă, întreprinse împotriva titularului dosarului analizat, constau în imixțiuni în dreptul la viața privată și la liberă exprimare nepermise într-un stat de drept, cât timp aceste imixțiuni au avut ca scop reprimarea dreptului la liberă exprimare, reprimarea dreptului la petiționare și nu în ultimul rând, sancționarea oricărei alte convingeri de ordin politic decât cea impusă de statul totalitar comunist.

Față de aceste considerente sunt lipsite de relevanță argumentele pârâtului, în sensul că a acționat în considerarea actelor normative în vigoare și în executarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter militar, cât timp aprecierea imixțiunii în drepturile și libertățile fundamentale fără just temei, se raportează la principiile de drept general acceptate într-un veritabil stat de drept, principii de altfel însușite la nivel declarativ de

statul român și în perioada în care a funcționat Securitatea, prin ratificarea Pactului Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Concluzionând că pârâțul a desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată, consacrat de art.33 din Constituția României din 1965, art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, curtea va admite acțiunea reclamantului și va constata că pârâțul a avut calitatea de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu **pârâțul CĂLINA GHEORGHE**, cu domiciliul în _____

Constată că pârâțul a avut calitatea de lucrător al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.12.2014.

Președinte,
Horațiu Pătrașcu

Grefier,
Elena Suzana Mutu

Red. H.P./4 ex.